

Şapte zile

Liliana Trif & Ioan Grigoraş

- Dă-mi şapte zile, doar atât îţi cer
În schimb, promit să-ţi dau eternitatea,
Şi şapte stele-n colţul meu de cer,
Acolo, ne vom construi cetatea

O mică Romă-n care tu şi eu
Zidi-vom temple ca ofrandă Lunii,
Vom scrie ode Soarelui mereu,
Ne vom iubi sălbatic precum hunii.

Doar şapte zile-ţi cer şi-o dimineaţă,
În schimb promit să-ţi dau eu şapte nopţi,
O primăvară caldă... sau o viaţă,
Pe buze-aroma strugurilor copti.

- Că nu mai pot trăi departe, ştii,
Nu mi-ar ajunge-o viaţă lângă tine,
Veac după veac te-am aşteptat să vii,
Nu poţi pleca în zori, nu-mi va fi bine.

Voi plânge după-aroma de gutui
A gurii tale moi, catifelate
Şi după gustul dulce amărui;
Te rog, ridică la putere şapte

Şi vei avea imperiul tău roman,
Calea Lactee toată la picioare.
Voi arde tot pământul, piroman
Voi deveni... să-mi fii veşnic o floare!

Liliana Trif & Ioan Grigoraş

Din volumul Eşti poezia sufletului meu -
Editura Rovimed Publishers Bacău - 2014